

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תצוה - זכור
שנת תשפ"ה

גליון
צ"ה

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

חודש אדר אין חדר

לערנען שיעורים פסדרן וכדומה?

דער ענטפער איז: מען קען אפֿשר זאגן 'על פי הלכה' אז א מלמד מעג לערנען פאר זיך בשעת די קינדער דאווענען, אבער 'א גוטער מלמד וויל דאס נישט טון'!

א גוטער מלמד דאווענט מיט מיט די קינדער, ער האט נישט מורא נאכאמאל איבער צו זאגן 'מזמור לתודה', און 'שמע ישראל' ה' אלקינו ה' אחד', א גוטער מלמד לייגט אריין זיין גאנצע קאפ און הארץ אין די קינדער, ער לייגט אריין אין די קינדער א ליבשאפט צום דאווענען, די קינדער זאלן דאווענען מיט א חיות, נישט סיסטעמאטיש.

עס זאל מיטגיין פאר זיין גאנצע לעבן

א מלמד האט מיר פריער געבעטן איך זאל מסביר זיין ביים שיעור, וואס מען מיינט מיט דעם אז די חדר זאל נישט ווערן סיסטעמאטיש; באַמט פארשטיי איך נישט וואס פאר א גרויסע הסברים מען דארף דא האבן. מען דארף א מלמד מיט הארץ, מיט מח און געפיל, א מלמד וואס ווייסט אז די דאווענען וואס איך גיי היינט דאווענען מיט די קינדער, גייען זיי געדענקען זייער גאנצע לעבן! און אזוי אויך די ארויסנעמען די הייליגע ציצית, דאס קושן די הייליגע מזוזה און אזוי ווייטער, גייען זיי געדענקען זייער גאנצע לעבן!

א מלמד דארף געדענקען: די קינדער גייען נישט בלייבן אזוי רואיג זיצן אין חדר, נאך אביסל נעמט מען דעם גאנצן עולם, מען שטייט זיי אריין אין ארבעט צו ברענגען פרנסה, מען ווערט אזוי פארנומען, קוים וואס מען געדענקט נאך אז מען איז א איד... אבער אויב האט דער אינגערמאן געהאט א גוטער מלמד וואס האט גוט אריינגעלייגט אין אים אז דאווענען, מאכן ברכות, ליינען קריאת שמע, אמונה און אייבערשטער זאל

נעם די קינדער און זיי מתפלל מיט זיי

אין אנהייב ווען מיר האבן געעפנט די מוסד, האבן מיר זיך זייער געמוטשעט מיט געלט, מיר האבן נישט געקענט באצאלן די מלמדים. דער גאנצער סכום וואס מיר האבן געדארפט שאפן פארן ווינטער, פון חודש חשון ביז פסח, איז געווען 'פופציג טויזנט דאלער', דאס איז דעמאלט געווען דער גאנצער בודזשעט, אבער עס האט אויסגעקוקט ווי מען קען עס נישט באצאלן. [געלויבט דער אייבערשטער אז היינט האבן מיר פיל א העכערע בודזשעט און דער אייבערשטער העלפט אז מיר קענען באצאלן, און מיר בעטן אויף ווייטער, דער אייבערשטער זאל נישט אפֿשטעלן זיינע חסדים, מיר זאלן ווייטער האבן די כח צו קענען באצאלן אלע מלמדים און איינגעשטעלטע].

איך בין אריינגעגאנגען צו מוהרא"ש זאגן אז איך קען נישט מער ממשיך זיין מיט די חובות, איך האלט נישט אויס אז איך קען נישט באצאלן די איינגעשטעלטע, איך דארף א ישועה, איך דארף א נס, האט מיר מוהרא"ש געזאגט זאל אויך טון די עצה וואס מרדכי הצדיק האט געטון, מוהרא"ש האט מיר געזאגט: "וואס איז דיין פראבלעם? דו האסט דאך די קינדער אין תלמוד תורה, נעם די קינדער און זיי מתפלל מיט זיי!" שפעטער האט מיר מוהרא"ש געשריבן א שיינע תפלה אין אידיש וואס איך זאל בעטן דעם אייבערשטן.

מעג מען לערנען שיעורים פסדרן בשעת די קינדער דאווענען?

מלמדים פֿרעגן מיר אסאך מאל, היות זיי האבן דאך שוין געדאווענט אין בית המדרש, אפֿשר קענען זיי בשעת די קינדער דאווענען עוסק זיין אין אנדערע זאכן, ווי

מיט'ן אייבערשט'נס הילף ברענגען מיר איך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת פקודי שנת תשפ"ד לפרט קטן.

פורים זעט מען דאס גרויסקייט פון א מלמד

ברוכים הבאים בשם ה' ברבנוכם מבית ה'.

איך פריי זיך זייער אז איך קען רעדן אפֿאר ווערטער צו די טייערע מלמדים און די טייערע מחנכים, און איך האף אז מען וועט אויך געבן צו הערן דעם שיעור פאר די לערער'נס פון בית פיגא, ווייל אלע וואס זענען עוסק מיט מחנה זיין קינדער דארפן אסאך חיזוק.

מיר שטייען יעצט פאר די הייליגע טעג פון פורים. פורים זעט מען דאס גרויסקייט פון א מלמד; נישט קיין חילוק צווישן א מלמד וואס זיצט מיט פיצלעך קינדער אדער א מלמד וואס זיצט מיט עלטערע ביז צו די חתונה. די הייליגע חכמים דערציילן (אסתר ובה, פרק ט, סימן ד) ווען מרדכי הצדיק האט געזען אז עס איז דא א גזירה אויף די אידן, המן וויל אויס'הרג'ענען די אידן, האט ער צאמגענומען צוויי און צוואנציג טויזנט קינדער, ער האט זיך אראפגעזעצט מיט זיי, ער האט געלערנט, געזינגען תהלים און געבעטן דעם אייבערשטן מיט די קינדער, זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון זיין א מלמד, ווייל מרדכי הצדיק איז געווען פון די גרעסטע אין די סנהדרין, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (שקלים ה, א) אז מרדכי הצדיק ווערט אנגערופן 'פתחיה', ווייל ער איז געווען פון די גרעסטע מענטשן אין די סנהדרין און ער האט געקענט אלע שפראכן, מיט דעם אלעם האט אים געפאסט צו זיין א מלמד פאר קינדער.

זיין ביי א חלק פון לעבן, - וועט עס מיטגיין מיט אים וואו דו וועסט אים לייגן.

רעדן צו די קינדער פון די ימים טובים

א איד האט אמאל געהערט ווי רבי נתן רעדט פון זיך אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן, האט ער אים געגעבן א פרעג: **"רבי נתן, ווי נעמט מען אזא הארץ? ווי אזוי באקומט מען אזא הארץ וואס דו האסט?"** זאגט אים רבי נתן: **"דו האסט די זעלבע הארץ ווי מיר, דו דארפט עס נאר 'באהארצן!' - וויל איך ענק בעטן טייערע מלמדים: עס קומען יעצט הייליגע ימים טובים, דער הייליגער יום טוב פורים, דער הייליגער יום טוב פסח; מען מוז רעדן צו די קינדער פון די ימים טובים, מען מוז אוועקגעבן צייט פאר דעם; מען דארף עס בא'יום-טוב'ן בא'פורים'ען, בא'פסח'ן..."**

וואס איז געווען די גאנצע זאך פון די צדיקים? וואס איז געווען די נקודה פון די צדיקים? זייער נקודה איז געווען אריינצולייגן א חיות אין די מצות; מען קען מאכן אז פורים זאל זיין ווי א געהעריגע וואכן טאג, מען שטייט אויף אינדערפרי, מען דאווענט און מען ליינט די מגילה, מען געבט משלוח מנות און מתנות לאביונים און שוין... אבער די צדיקים זענען געקומען און געמאכט א גאנצע מצב פון דעם יום טוב, זיי האבן אריינגעברענגט אין זייערע חסידים אז דער אייבערשטער איז דא, דער אייבערשטער האט אונז ליב, און ווען מיר טוען מצות ווערט א שמחה אין אלע עולמות, און דער יום טוב איז נישט נאר אין טאג, עס רינט איבער צו נאך טעג, מען זאגט שוין נישט קיין תחנון פון "א אדר!"

דאס דארפן די מלמדים טון מיט די קינדער, אריינלייגן אין די קינדער א חיות צו די ימים טובים, 'שלושים יום קדם החג' דארף מען שוין רעדן פון פורים, און גלייך מוצאי פורים הייבט מען שוין אן צו פרעגלען אין די קינדער פון דער הייליגער יום טוב פסח, און אזוי ווייטער.

אנהייב יאר דארף מען אוועקשטעלן דרך ארץ

יעצט וויל איך רעדן פון א נקודה וואס באַמַת איז נישט יעצט די צייט צו רעדן פון דעם, געווענליך רעדט מען פון דעם אנהייב יאר, אבער אז איך הער צוריק פון מלמדים און די מנהלת פון בית פיגא שרייבט מיר אויך פון עטליכע לערערניס, ווי מען קרעכצט אז מען קען זיך נישט אן עצה געבן מיט דרך

ארץ' אין פתה, דארף איך נאכאמאל רעדן פון דעם.

א מלמד איז מיר געקומען זאגן אז עס איז אויס פתה, ער קען נישט מער אריינגיין אין פתה, האב איך אנגעהויבן אריינצוקוקן אין די זאך וואס גייט פאר אין זיין פתה, האב איך געזען אז דער מלמד האט געזאגט אנהייב יאר אז ער איז נישט מקפיד אויב מען רעדט אריין ווען ער לערנט פאר, אויך לאזט ער די קינדער ארויסגיין און אריינגיין ווען מען וויל, און יעצט האלט עס ביי דעם אז די קינדער באַגלייטן אים ארויס פון פתה און מען זיגט: **"ויהי בישרון מלה בהתאסה ראשי עם..."**

וואס מיינט דאס אז א מלמד איז נישט מקפיד, עס גייט אים נישט אן, אז מען רעדט אינמיטן פארלערנען? עס בלייבט נישט שטיין ביי דעם, מיט די צייט ווערט עס ערגער און ערגער, און ווען עס ווערט שוין געפערליך רופט מען מיר אריין צו געבן פעטש, אבער פארוואס זאל איך געבן פעטש פאר די קינדער בשעת עס קומט זיך פעטש פארן מלמד וואס האט אזוי אנגעהויבן דאס יאר!

איך קען נישט יעדן טאג אריינקומען געבן פעטש פאר קינדער, אמאל אמאל אז עס מאכט זיך, עס האט פאסירט אן אויסנאם, קען איך אמאל געבן א פאטש, אבער אז איך דארף אריינקומען טאג נאך טאג געבן פעטש, איז א סימן אז דער מלמד איז א פולער, דער מלמד האלט נישט ביים ארבעטן.

חודש אדר דארף מען זיין מער היימיש צו די קינדער

אז מען האלט יעצט 'חודש אדר' און עס איז נאכנישט דא קיין פתה, דער מלמד קען נישט רעדן, מען האקט אים איבער יעדע מינוט, ווייס איך נישט וואס צו זאגן... עס וויל זיך מיר ארויסזאגן פון מויל די ווערטער: **"א מלמד וואס האט נישט געקענט ביז יעצט אוועקשטעלן דרך ארץ אין פתה - איז דער מלמד נישט קיין מלמד, עס איז א שאד די צייט, מען קען אויפנעמען א צווייטן פאר מלמד!"** מען קען מיר נישט פארקויפן אז דער סיבה איז ווייל די קינדער זענען מחוצפים, מיר קוקט אויס אז דער מלמד איז פויל און ער מאכט זיך נישט וויסנדיג ווען ער זעט א אינגל רעדן אינמיטן פתה.

עס טוט מיר זייער וויי אז יעצט ווען מען שטייט פאר דעם יום טוב פורים, ווען מען דארף שוין זיין אבסיל מער היימיש מיט די קינדער, מען דארף שוין אבסיל טאנצן מיט די

קינדער, מען דארף זיך שוין קענען אנטון די 'פורים הוט' און נאכדעם זיך צוריק אנטון די געהעריגע הוט און די פתה זאל ווייטער פארן גוט, - און מען האלט נאך ביי אלף... חודש אדר איז נישט קיין צייט פון אוועקשטעלן דרך ארץ אין פתה, דרך ארץ שטעלט מען אוועק אנהייב יאר!

דרך ארץ קדמה לתורה

א מלמד און א לערערין איז נישט באַרעכטיגט צו זאגן: **"איך בין נישט מקפיד אויב מען רעדט ביי מיין פארלערנען"**, איך בין מקפיד ביי מיר אין תלמוד תורה און אין בית פיגא אז עס זאל זיין דרך ארץ! אויב איז נישטא קיין 'דרך ארץ' - איז נישטא קיין פתה און עס איז נישטא קיין תורה!

די הייליגע חכמים זאגן אונז (תנא דבי אלהו רבא, פראקא): **"דרך ארץ קדמה לתורה"**; ווען א מלמד אדער א לערערין לערנט פאר, איז נישטא אזא זאך איינער זאל זיך עפענען דאס מויל! דאס מוז מען אויסלערנען פאר קינדער. איך גיי יעצט טאקע נישט פיינט האבן דעם קינד וואס רעדט אינמיטן פארלערנען, אבער מען דארף זאגן פאר די קינדער זייער שטרענג: **"מען קען נישט רעדן ווען א רבי לערנט פאר! מען קען זיך נישט זיך אויפשטעלן אינמיטן פתה! מען קען נישט איבערדרייען די פתה! און מען קען נישט זאגן אנדערש וואס דער רבי האט געזאגט!"**

'תשובה' אויף קומען שפעט צו די קינדער

א מלמד האט מיר פאריגע וואך געשריבן א פראגע: **"ווי אזוי מען קען תשובה טון פארן קומען שפעט אדער פארן איבערלאזן די קינדער אינמיטן טאג?"**

דער ענטפער איז: מען קען נישט תשובה טון אויף דעם! אדרבה, פּרעג אן ערליכער רב ווי אזוי מען קען תשובה טון אויף דעם; איך מיינ אז מען קען נישט תשובה טון אויף דעם. און עס קען זיין אז די צוויי זאכן גייען טאקע אינאיינעם, דער זעלבער מלמד וואס קומט אלץ אן שפעט - דער קען אויך נישט האלטן זיין פתה, ווייל ווי אזוי זאל ער מצליח אין פתה ווען ער שטייט אויף די לעצטע מינוט, ער קומט צו לויפן אין חדר שפעט, און ער ווייסט אפילו נישט ווי אזוי ער הייסט, און תפילין גייט ער לייגן זיבענע נאכמיטאג... - וואס מיינט דאס קומען שפעט אין חדר?! דאס הייסט א מלמד?!

טו מיר א טובה, גיי אריין אין אפיס און געב צוריק די שליסלעך, גיי ארבעט אויף אן אנדערע פלאץ, דאס הייסט נישט קיין מלמד!

פארנוואס בין איך א מלמד?

עס איז טאקע נישט באטעמ'ט צו הערן מוסר, עס איז גרינגער צו הערן חיזוק, אבער אז מען האלט יעצט חודש אדר און עס איז נאכנישט דא קיין דרש ארץ ווייס איך נישט וואס צו זאגן...

אסאך מאל קוק איך אריין אין פיתות דורך די קעמערעס און איך זע ווי דער קינד האלט די פיס אין די היינע, א צווייטער זע איך ווי זיינע שיק פליט ארום... איך ווייס שוין נישט וואו איך בין אויף דער וועלט.

איך רעד שוין נישט פון דעם אז די גאנצע פתה איז נישט מסודר, זאכן פליען ארום, די טישן זענען נישט גראד און עס איז נישט אויפגעקערט, דאס איז שוין אן אנדערע זאך, דאס קען זיין אז עס איז א נאטור וואס דער מלמד האט אז ער איז נישט אזוי מסודרדיג, און איך בין צו שטארק מסודר, אבער דאס אז דער קינד זיצט אויפן טיש, און דער קינד האלט זיין פינגער אין די נאז, און דער קינד שיסט זיינע שיק, וואס איז דאס?! דאס איז נישט קיין פתה!

עס זעט אויס ווי דער מלמד איז דארט 'מהיכי תיתי', ער איז געווארן א מלמד נאר

אויב מען זאגט זיך אפ פון מלומדות, איך וועל בעטן דעם אייבערשטן און איך וועל טרעפן א נייער מלמד.

זיך אנגרייטן וואס צו זאגן פון פורים

טייערע טייערע מלמדים, גרייטס זיך אן וואס צו זאגן פאר די קינדער וועגן פורים. א מלמד האט מיר געזאגט אז ער הערט אויס די נארישע פורים'דיגע אינטערנוויס אויף קול מבשר, האב איך אים געזאגט: וואס מען נעמט אריין אין זיך - דאס געבט מען ארויס; אז דו הערסט זיך אן מיט שטותים און נארישקייטן וואס גייסטו נאכדעם איבערזאגן פאר די קינדער?

גרייט זיך אן וואס דו גייסט מארגן טון אין חדר מיט די קינדער, וואס דו גייסט זיי זאגן פון פורים. מען קען נישט אנקומען צו די קינדער נישט אנגעגרייט, און איבערזאגן וואס מען האט נעכטן געהערט אויף די גייסט.

איך בין זייער צופרידן פון יעדן איינעם, איך האף נאר אז דו ביסט אויך צופרידן פון דיך.

דער אייבערשטער זאל העלפן עטץ זאלטס האבן אסאך הצלחה, אמן.

ווייל מען האט אים געגעבן א האק אויפ'ן קאפ און געזאגט: "זיי א מלמד"... איך וואלט נישט אזוי געפירט א פתה.

טראכט אריין: פארנוואס בין איך א מלמד? איך האב א געפיל צו דעם אדער איך וואלט שוין לאנג נישט געוואלט זיין א מלמד, נאר יעצט שפעט איך זיך שוין עס אויפצוגעבן...

דו ביסט צופרידן פון דיך?

איך וויל מחזק זיין די מלמדים, און איך זאג ענק מיט אן אמת 'איך בין זייער צופרידן פון ענק', איך וויל אבער וויסן צי דו אליין ביסט צופרידן פון דיך?

דו האסט דאך טייערע קינדער, טייערע נשמות, ביי דיר אין פתה. וואס איז די מעשה מיט דיר? ווען שטייסטו אויף? ווען קומסטו אין חדר? וועם קענסטו אפנארן? עלטערן ווייסן דאס אז דער מלמד איז נישטא מיט זיין גאנצע הארץ אין חדר, איך הער עס פון עלטערן וואס זאגן מיר: "די יאר איז א שאד די צייט, מיין קינד דארף דאס דווקא, ער דארף עס אדורך שטופן, נאכדעם וועט אלעס בעסער ווערן".

ווער עס וויל נישט זיין מלמד - מוז נישט, איך זאג עס באמת, איך וועל נישט זיין ברוגז

ארויסווייזן הכרת הטוב פאר די מחנכים און מחנכות פון די קינדער

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת תצוה, ח' אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן

לקבוד ... גרו יאיר

מיר שטייען שוין ווייניגער ווי א וואף צו פורים, דארפן מיר זיך אנגרייטן צום הייליגן יום טוב.

מהרא"ש פלעגט זאגן בעפאר יעדע יום טוב, אז פונקט ווי א בעל הבית געט פאר זיינע ארבעטער א באנוס לקבוד יום טוב, אזוי דארפן מיר נעמען נאך א שיעור לקבוד יום טוב אלס א באנוס; פאר פורים איז פרי צו לערנען מסכת מגילה, פאר פסח מסכת פסחים און אזוי יעדע יום טוב. עס איז אן אנדערע יום טוב ווען מען לערנט פונעם יום טוב, בפרט ווען מיר גייען הערן ליינען די הייליגע מגילה און אויב מען לערנט בעפאר דעם די גמרא און מדרש, איז עס אן אנדערע מגילה.

דער טאטע האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט א גאנץ יאר פון מיר; איך האב בכלל נישט געדארפט דעם טיפ, עס האט מיר נאר געזאגט 'וואו איז די הפרת הטוב; איך ארבעט מיט דיין קינד, איך לייג אריין אין אים מיין הארץ און עס אינטערעסירט דיר נישט קיין כי הוא זה?!' דערפאר איז א מורא'דיגע זאך צו שיקן מיט דיין קינד פסדר 'מצוה צעטלעך' און צושרייבן אפאר ווארימע ווערטער פארן מלמד. די פאר ווערטער וואס די עלטערן שרייבן איז חשוב'ער ווי דער גרעסטער טיפ, ווייל א מענטש וואס לייגט אריין זיין בלוט און שווייס פאר א צווייטן און יענער איז דאס מכיר - איז דאס זייער געשמאק און אז נישט טוט עס זייער וויי.

עלטערן וואלטן ווען געדארפט געבן יעדן ראש חודש א טיפ פארן מלמד, ווייל ווען א מלמד זעט אז די עלטערן אינטערעסירן זיך אויפ'ן קינד געבט דער מלמד מער אכטונג אויף דעם קינד. און פארקערט אויך, ווען א מלמד זעט אז דער טאטע מאכט זיך נישט וויסנדיג א גאנץ יאר פונעם קינד, איז ער אויך מזלזל אינעם קינד.

מאך זיך א פשוט'ער חשבון: דו האסט נישט קיין געדולד די פאר שעה דורכאויס שבת צו זיצן מיט דייער קינדער, אדער ווען דיין ווייב בעט דיר אז דו זאלסט אכטונג געבן אויף די קינדער ווייל זי דארף ארויסגיין וכו', דעמאלט ווערסטו אזוי גערועז, און דא זיצט א מלמד

פארגעס נישט פון דייער קינדער און זע צו געבן א טיפ פאר זייערע מלמדים, טיטשערס און באס דרייווערס. קלוגע עלטערן געבן כסדר טיפס פאר אלע וואס טוען מיט זייערע קינדער, בפרט פורים און חנוכה; ווייל ווען דער מלמד אדער טיטשער זעט אז מען שעצט און מען אנערקענט זייער ארבעט, ארבעטן זיי מער מיט הארץ.

עלטערן וואלטן ווען געדארפט געבן יעדן ראש חודש א טיפ פארן מלמד, ווייל ווען א מלמד זעט אז די עלטערן אינטערעסירן זיך אויפ'ן קינד געבט דער מלמד מער אכטונג אויף דעם קינד. און פארקערט אויך, ווען א מלמד זעט אז דער טאטע מאכט זיך נישט וויסנדיג א גאנץ יאר פונעם קינד, איז ער אויך מזלזל אינעם קינד.

איך בין געווען א מלמד יארן צוריק און איך געדענק די הרגשה וואס איך האב געהאט ווען איך האב זיך אפגעגעבן מיט א קינד און

א גאנצן טאג מיט דיין קינד און ער ווערט
נערווען, נישט נאר מיט איין קינד נאר מיט
א גאנצע פתח. ווער רעדט נאך פון שלאגן
און אנוועק שטופן; ווען דו רעגסט זיך אויף
שלאגסטו דיין קינד און דו האסט נישט
מוזא אז איינער וועט דיר פארהאלטן וכו',
אבער דער מלמד שלאגט נישט, על כל פנים
דא ביי אונז שלאגן נישט די מלמדים, ווייל
דער רבי האט געזאגט: "א קינד שלאגט מען
נישט", און ווען דער מלמד שפירט אז דער
קינד נערווירט אים קען ער גארנישט טון,
נאר נאכאמאל בעטן דעם אייבערשטן און
נאכאמאל ווייזן א שמייכל.

הלואי זאלן עלטערן זיך צאמנעמען
און העלפן די מלמדים מען זאל זיי קענען
באצאלן צייטליך און מען זאל זיי קענען
העכערן די געהאלט, כדי דער מלמד זאל
האבן אביסל הרחבת הדעת, ער זאל זיין רואיג
אין פתח מיט די קינדער און נישט האבן קיין
דאגה אז ער קען נישט איינקויפן אויף שבת;
מענטשן מיינען אז היינטיגע צייטן איז נישט
דא אזעלכע מעשיות וואס מען ליינט אין
די מעשה ביכלעך, אז מענטשן האבן נישט
אויף שבת צו מאכן, איך זאג דיר אז היינט
זענען דא אינגעלייט וואס האבן נישט די פאר
דאלער צו איינקויפן פאר שבת.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מיר
זענען דורך די ערשטע פאר יאר; איך האב
נישט געהאט קיין איין פרוטה צו צאלן פאר
די מלמדים און יעדן ערב שבת פלעגן זיי
קומען אין אפיס מיר גריסן גוט שבת, זיי האבן
געוויסט אז עס איז נישטא קיין איין דאלער
אין די ישיבה קאסע, נאר אזוי ווי מיר האבן
זייער ערליכע און איידעלע מלמדים האבן זיי
נישט געבעטן קיין געלט פון מיר, אבער ווען
זיי פלעגן מיר קומען גריסן 'גוט שבת' פלעג
איך רויט ווערן פאר בושה יעדע וואך. איך
פלעג מיך באהאלטן פרייטאג ווייל איך האב
זיי נישט געקענט קוקן אין פנים פאר בושה,
איך פלעג וויינען צום אייבערשטן איך זאל
זיי קענען באצאלן.

דערפאר אז מען שיקט א משלוח מנות
פאר דעם מלמד און פאר די טיטשער, פארן
מנהל און פאר די מנהלת און מען שיקט אן
הכרת הטוב בריוו מיט א טיפ, איז א סימן אז
די עלטערן ווילן אז די קינדער זאלן מצליח
זיין.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר
א מתנה דער אייבערשטער האט אונז געגעבן
אז מיר האבן א פלאץ וואו מיר קענען מחנך
זיין אונזערע קינדער אזוי ווי מוהרא"ש האט
אונז געלערנט; די קינדער קומען אין חדר מיט
א שמחה, מען לערנט מיט זיי אמונה פשוטה
און מען לייגט אריין אין זיי יראת שמים, די
מלמדים און טיטשערס זענען ערליכע אידן
וואס געבן אכטונג אויף די קינדער; מען
רייסט נישט אונטער און מען טשעפעט נישט
די קינדער.

שטארק דיך און האב הצלחה.

...
(ספר איש יהודי, מכתב יט)

מחזק זיין די בחורים צו גיין נאך געלט מיט דרך ארץ

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פקודי, ג'
אדר ב', שנת תשפ"ד לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... שליט"א, קרית
ברסלב

זיי מחזק די בחורים ביי דיר אין ישיבה
זאלן עוסק זיין אין גיין נאך געלט פאר די
ישיבה; א גאנץ יאר זאלן זיין עוסק זיין אין
די מצוה, בפרט אינעם יום טוב פורים.

די בחורים קענען זיך צאמנעמען און גיין
אין הייזער, טאנצן און פרייליך מאכן, און
בעטן צדקה פאר אונזער ישיבה.

אויך זאלסטו זיי מחזק זיין זיך אויפצופירן
מיט דרך ארץ, איך הער פון מענטשן אז

בחורים גייען נאך געלט ביי אונזער גראסערי
צו קויפן פיצא וכו'. זאג זיי עס איז נישט
קיין דרך ארץ, עס איז נישט קיין גוטע
געוואוינהייט; סיי דאס עסן אין געשעפט
ווען עס איז דא עסן אין ישיבה, און סיי דאס
בעטן געלט פון מענטשן פאר איבריגע זאכן.

ווער נישט מיד און שוואך ווען דו זעסט
אז נאכן רעדן פועליט מען נישט, גלייב אז
דיינע ווערטער גייען אריין אין די טייערע
הערצער און יעדעס ווארט וואס מען רעדט
מיט הארץ - ווערט אנגענומען, נכנסין ללב.

דו רעד, אז מען רעדט - פועליט מען, אמאל
גלייך און אמאל נעמט עס אביסל צייט.

רעד צו זיי פון אמונה, פון תפלה, פון
קדושת היסוד, און אפהיטן אות ברית קודש
און פון מדות טובות.

ווען דו ווערסט מיד - זאלסטו זיך
דערמאנען ווי מוהרא"ש האט געהאט כח צו
אינז, גערעדט און גערעדט צו אונז און נישט
געווארן מיד.

איך האב צוגעזאגט פאר דיינע תלמידים
צו מאכן א שבת התעודות מיט זיי, איך האף
צום אייבערשטן צו גיין מיט זיי אויף א שבת
זיי מחזק זיין, זיי אויפבויען מיט די חיזוק און
עצות פון רבי'ן.

פון דיין ראש ישיבה וואס בעט פאר דיין
הצלחה.

...
(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויקרא תשפ"ד)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-2-1

- שמעו ותחי נפשכם -

צו באקומען וועבנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090

חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעדיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 4383008080

בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינע / 11552354370